

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความสามารถการจำของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่ได้รับการเรียนด้วยเทคนิคการท่องซ้ำ และเทคนิคโลโซ

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

ความสามารถในการจำของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่ได้รับการเรียนด้วยเทคนิคโลโซสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการเรียนด้วยเทคนิคการท่องซ้ำ

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียน โสตศึกษา จังหวัดชลบุรี

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้มาจากโรงเรียน โสตศึกษา จังหวัดชลบุรี ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 ทั้งเพศชายและหญิง โดยแบ่งออกเป็นกลุ่มทดลอง 2 กลุ่ม ๆ ละ 12 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้คือ

1. คู่มือคำศัพท์ 48 คู่ ประกอบด้วยแบบทดสอบความจำก่อนการทดลอง 12 คู่ แบบฝึกความจำที่เรียนด้วยเทคนิคท่องซ้ำและแบบฝึกความจำที่เรียนด้วยเทคนิคโลโซ อย่างละ 2 ชุด ชุดละ 12 คู่ แบบทดสอบความจำหลังการทดลองความจำ 12 คู่
2. แบบทดสอบความสามารถในการจำ

วิธีการดำเนินการทดลอง

1. ทดสอบความสามารถในการจำก่อนการทดลองโดยให้นักเรียนดูคู่ของคำศัพท์และพยายามจำให้ได้มากที่สุด หลังจากนั้นทำกิจกรรมคั่นระหว่างการทดลองเป็นเวลา 2 นาที แล้วจึงทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการจำ

2. ดำเนินการฝึกความจำด้วยแบบฝึกความจำด้วยเทคนิคท่องซ้ำโดยให้นักเรียนดูคู่ของรูปภาพ ภาพละ 5 วินาที คู่ซ้ำกัน 3 รอบ หลังจากนั้นทำกิจกรรมคั่นระหว่างการทดลองเป็นเวลา 2 นาที แล้วจึงทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการจำ ในส่วนของการทดลองด้วยเทคนิคโลโซผู้วิจัยให้นักเรียนดูคู่ของคำศัพท์โดยนำไปเชื่อมโยงกับสถานที่ที่นักเรียนคุ้นเคย หลังจากนั้นทำกิจกรรมคั่นระหว่างการทดลองเป็นเวลา 2 นาที แล้วจึงทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการจำ

3. การทดสอบหลังการทดลองให้นักเรียนดูคู่ของคำศัพท์และใช้เทคนิคที่ได้ฝึกไปมาช่วยในการจำ และทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการจำ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติดังต่อไปนี้

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัย มีขั้นตอนดังนี้

1. หาค่าสถิติพื้นฐาน คือค่า $\bar{X}$ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
2. หาศักยภาพการจำของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางโดยนำคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบวัดความจำก่อนและหลังการทดลองทั้งสองกลุ่ม มาวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม (ANCOVA) เพื่อเปรียบเทียบคะแนนสอบหลังการฝึก โดยใช้คะแนนก่อนฝึกเป็นตัวแปรร่วม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. คะแนนของความสามารถในการจำของกลุ่มที่เรียนด้วยเทคนิคท่องซ้ำ ก่อนการทดลองมีคะแนนเฉลี่ย 5.42 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.79 หลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ย 7.17 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.93 และแสดงคะแนนของความสามารถในการจำของกลุ่มที่เรียนด้วยเทคนิคโลโซ ก่อนการทดลองมีคะแนนเฉลี่ย 5.54 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.51 หลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ย 8.82 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.47

2. ความสามารถในการจำของนักเรียนที่เรียนด้วยเทคนิคท่องซ้ำและเทคนิคโลโซ แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับที่ .05

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการเรียนด้วยเทคนิคท่องซ้ำและท่องนิคโลไซของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปรากฏผลดังนี้

1. จากค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการจำของนักเรียนที่เรียนด้วยเทคนิคโลไซสูงกว่าค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการจำของนักเรียนที่เรียนด้วยท่องซ้ำ
2. นักเรียนที่ได้รับการเรียนด้วยเทคนิคโลไซกับนักเรียนที่ได้รับการเรียนด้วยเทคนิคท่องซ้ำมีความสามารถในการจำแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หลังจากหาค่าสถิติของการทดสอบก่อนการทดลอง นั่นคือวิธีการเรียนด้วยเทคนิคโลไซทำให้นักเรียนมีความสามารถในการจำสูงกว่าวิธีท่องซ้ำ

อภิปรายผล

ผู้วิจัยอภิปรายผลของการเรียนด้วยเทคนิคท่องซ้ำและเทคนิคโลไซดังนี้

1. จากค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการจำของนักเรียนที่เรียนด้วยเทคนิคโลไซสูงกว่าค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการจำของนักเรียนที่เรียนด้วยเทคนิคโลท่องซ้ำ อาจเป็นเพราะนักเรียนที่ได้เรียนด้วยเทคนิคท่องซ้ำ ซึ่งจัดเป็นความจำระยะสั้น เมื่อได้รับการรบกวนจะทำให้ความสามารถในการจำลดลง ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีของแอตคินสันและชิฟฟริน (Atkinson & Shiffrin, 1968, pp. 89-195) พบว่าความจำระยะสั้นต้องได้รับการทบทวนอยู่ตลอดเวลา มิฉะนั้นจะสลายตัวไปอย่างรวดเร็ว และในการทบทวนนั้นมนุษย์จะไม่สามารถทบทวนทุกสิ่งๆ ที่เข้ามาอยู่ในความจำระยะสั้นได้ทั้งหมด ดังนั้นจำนวนสิ่งของที่มนุษย์สามารถจำได้ในความจำระยะสั้นจึงมีจำนวนจำกัด การทบทวนจะเป็นการป้องกันไม่ให้ความจำสลายตัวไปจากความจำระยะสั้น ส่วนนักเรียนที่เรียนด้วยเทคนิคโลไซนั้นสิ่งที่ให้นักเรียนจำนั้นนักเรียนมีส่วนได้คิด และความคิดมีความสัมพันธ์กับการรับรู้ ส่วนการรับรู้ก็เป็นด้านแรกของกระบวนการจำ ซึ่งสอดคล้องกับกระบวนการจำของกาเย่ (Gagne, 1974, pp. 70-71) ที่ประกอบไปด้วยการสร้าง ความเข้าใจ สถานการณ์ที่เป็นสิ่งเร้า ซึ่งผู้เรียนจะต้องให้ความสนใจ ใส่ใจในการรับรู้สิ่งนั้นๆ การเรียนรู้ การเก็บไว้ในความจำและการรื้อฟื้นความจำโดยแสดงออกถึงการใช้ความสามารถทางสติปัญญา เช่นการคิดแก้ปัญหา การวิเคราะห์ การประเมินค่าต่าง ๆ

2. นักเรียนที่ได้รับการเรียนด้วยเทคนิคท่องซ้ำกับนักเรียนที่ได้รับการเรียนด้วยเทคนิคโลไซมีความสามารถในการจำแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยโดยที่คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่ได้รับการฝึกความจำแบบโลไซสูงกว่าคะแนน

เฉลี่ยของนักเรียนที่เรียนด้วยเทคนิคท่องซ้ำ และสอดคล้องกับชัยพร วิชาวุธ (2525, หน้า 310) ซึ่งพบว่า การฝึกความจำด้วยเทคนิคท่องโลโซหรือการเชื่อมโยงสิ่งที่ต้องการจำกับสถานที่ต่างๆ ที่คุ้นเคย จะช่วยให้จำสิ่งของต่างๆ ได้มากมาย และสามารถลำดับสิ่งต่างๆ เหล่านั้นได้ถูกต้อง และสอดคล้องกับการศึกษาของอุบลเด่นวารี (2517, หน้า ง) ที่ชี้ให้เห็นว่าเด็กที่ใช้เทคนิคโลโซมีความสามารถในการจำและมีความก้าวหน้าในการจำดีกว่าเด็กที่ไม่ใช้เทคนิคโลโซ เป็นเพราะเทคนิคโลโซนี้เป็นกระบวนการพิเศษที่ช่วยเพิ่มความจำให้จำได้มากขึ้นหรือดีขึ้น และสอดคล้องกับเคนเน็ต แอล ฮิกบีย์ (เคนเน็ต แอล ฮิกบีย์ แปลโดย กิติกร มีทรัพย์ และกาญจนา คำสุวรรณ, 2538, หน้า 101) พบว่าเทคนิคซึ่งจะช่วยในการจำสิ่งต่างๆ ให้ง่ายขึ้นนั้นเป็นการสอนวิธีการจำให้บุคคลได้เรียนรู้หลักการหรือรู้จักกลวิธีต่างๆ ที่จะช่วยให้การเรียนรู้ง่ายขึ้น ถ้าหากได้ใช้หลักการนี้แล้วอาจปรับปรุงความสามารถในการจำให้ดีขึ้น และสอดคล้องกับ มูนน์ (Munn, 1966, pp. 396-397) ซึ่งชี้ให้เห็นว่าการจะปรับปรุงความจำให้ประสบความสำเร็จนั้น นอกจากจะเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้แล้วยังต้องอาศัยองค์ประกอบอีกหลายอย่าง เช่น การใส่ใจที่จะจำ ใช้จินตภาพ การเชื่อมโยง และอื่นๆ และฉลอง ทับศรี (2539, หน้า 46-49) กล่าวว่า การใช้มโนภาพ (visual imagery) มีส่วนช่วยในการจำ เพราะรูปภาพจะช่วยให้จำได้ง่ายขึ้น และวิธีการเรียนด้วยเทคนิคโลโซเป็นการเรียนอย่างมีความหมายซึ่งสามารถช่วยในการจำอย่างมากและยังเกี่ยวข้องกับความจำระยะยาว ซึ่งสัมพันธ์กับการคิด ทั้งนี้เพราะความคิดเกิดจากการสังเกต ผ่านกระบวนการรับรู้ ไปสู่ความจำระยะสั้น แล้วเชื่อมโยงประสบการณ์ต่างๆ กับความรู้เดิม แล้วจึงแปลข้อมูลให้เกิดกระบวนการเรียนรู้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

ผู้สอนควรนำเทคนิคช่วยจำมาใช้ร่วมกับการสอนของเด็กที่ความบกพร่องทางการได้ยิน เพื่อช่วยเสริมทักษะการจำ การอ่าน การเข้าใจความหมาย เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนเป็นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเทคนิคความจำนี้กับตัวแปรอื่นๆ เช่น ความสามารถในการเรียนวิชาทางภาษา ความคิดสร้างสรรค์ เป็นต้น
2. ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเทคนิคความจำนี้กับความคงทนในการจำที่ห้วงช่วงอาจเป็นเวลา 1 วัน 2 วัน หรือ 1 สัปดาห์
3. ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเทคนิคความจำนี้กับนักเรียนในระดับอื่นๆ ว่าได้ผลเป็นเช่นไร